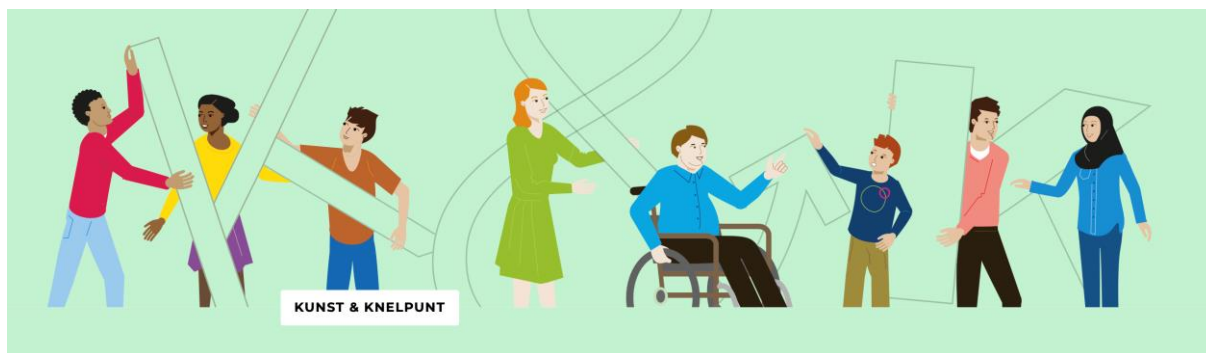

‘Heeft het gezin straks ook nog iets aan mijn hulp?’

De stoom komt hen vaak al uit de oren. Hoe krijg je kwetsbare gezinnen toch zover om mee te doen aan langlopend onderzoek? Onderzoeker en promovenda Bernadette Janssen van Tranzo en ambulante hulpverlener Hilde van Eert lukte het: ‘Zelf enthousiast over het nut ervan? Dan breng je dat over op het gezin.’

‘Toch bleef het de eerste maand stil’, herinnert Bernadette zich over de start van het onderzoek ‘Hoe gaat het later?’ in 2020. Met de opgerichte klankbordgroep van hulpverleners bedachten ze dat Bernadette het contact met de gezinnen voor deelname aan het onderzoek van de hulpverleners zou overnemen. Uiteindelijk stemden 86 gezinnen toe.

Nieuwsgierig

Met haar promotieonderzoek hoopt Bernadette begin volgend jaar inzicht te geven in de korte- en langetermijneffecten van specialistische jeugdhulp. Om kinderen, jongeren en hun ouders zo goed mogelijk te kunnen helpen bij complexe vragen en problemen rondom opgroeien en opvoeden.

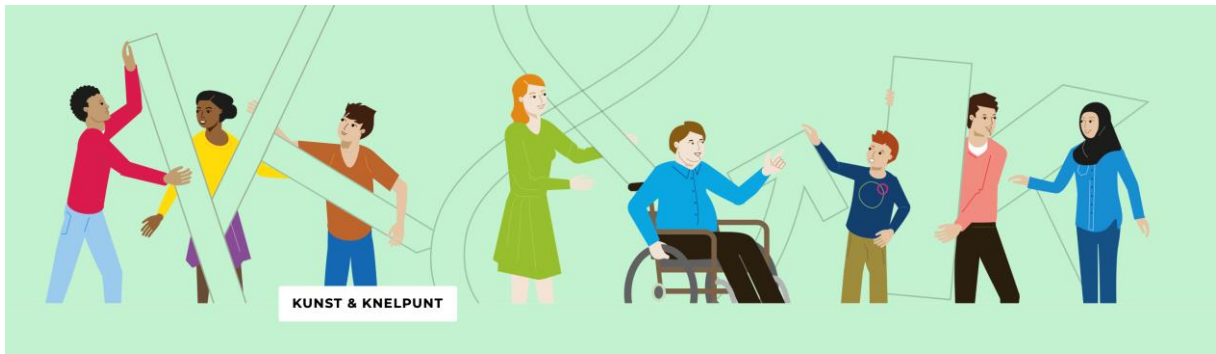
‘Bernadettes onderzoek maakte ons als hulpverleners nieuwsgierig naar de antwoorden op onze vragen: Past wat ik doe bij de gezinnen? Beklijft het op de langere termijn?’, vertelt Hilde die werkt bij Combinatie Jeugdzorg.

De toon en de goede afstemming richting gezinnen hielpen enorm bij de werving. Net zoals het meedenken van een klankbordgroep van ouders over de uitnodigingsbrieven, waardebonnen als bedankje voor deelname, en een vlog door een ervaringsdeskundige jongere. Bernadette: ‘Als volwassene kon ik natuurlijk nooit zo goed bij jongeren aansluiten als dit meisje. Ook wilden we de werving niet alleen schriftelijk doen.’

Wat wel en niet werkt

Eenmaal binnenboord bleek het een uitdaging om de gezinnen erbij te houden. ‘Vertellen dat het onderzoek losstaat van de hulpverlening was belangrijk. Dan voelden ze zich niet gehinderd om te rapporteren of ze tevreden waren of niet. Maar ook zo iets als een kerstkaartje sturen en laten merken dat je hun deelname waardeert.’ De gezinnen die deelnamen, konden opvallend goed uitleggen wat de hulpverlening hen oplevert.

De analyse van de resultaten is nog in volle gang. Bernadette ziet dat cliënten die zich goed geholpen voelen onder andere een fijne hulpverlenersrelatie en verbeteringen benoemen. Zoals verminderde traumaklachten en beter begrijpen van en kunnen aansluiten bij het

gedrag van hun kind. Maar sommige kwetsbaarheden blijven en daarvoor is vaak vervolghulp nodig.

Hilde en Bernadette kijken tevreden terug op hun ervaring als onderzoeksgroep: 'Als hulpverleners en onderzoekers hebben we geleerd van elkaars perspectieven, merkten we dat we elkaar nodig hebben bij de werving van gezinnen, de invulling van het onderzoek en bij het aanscherpen van de interviewvragen. En dat geldt straks ook als we de uitkomsten gaan delen.'

Tekst: Anja Klein

Academische Werkplaats Jeugd Tranzo

'Hoe gaat het later?' is een onderzoek van Sterk Huis en Combinatie Jeugdzorg, in samenwerking met de Academische Werkplaats Jeugd (Tilburg University). Zorgorganisaties Oostpoort en Maashorst droegen bij aan dataverzameling die plaatsvond bij de start en afronding van de hulpverlening en 9 en 18 maanden na afronding. De Academische Werkplaats Jeugd is onderdeel van Tranzo, een departement van Tilburg University. Binnen de Werkplaats werken onderzoekers en de praktijk samen aan het ontwikkelen en uitwisselen van kennis rondom de transformatie van zorg voor de jeugd. Naast de universiteit nemen verschillende gemeenten, GGD- en GGZ-organisaties, Avans- en Fontys Hogeschool en jeugdzorgorganisaties deel aan de Werkplaats, én een cliëntpanel van ervaringsdeskundige ouders.

Meer weten?

- Bekijk [Factsheet](#) 'Algemene info onderzoek Hoe gaat het later?'
- Bekijk [Factsheet](#) 'Resultaten start van hulp – onderzoek Hoe gaat het later?'
- Lees de [publicatie](#) over het literatuuronderzoek.
- Lees meer over de ontwikkeling van een [QuickScan](#) voor preventiebeleid jeugd in gemeenten.